

El mes de l'Austin

Durant el pròxim mes serà visible el nou cometa, descobert per l'astrònom neozelandès T. Austin, que ens visita procedent del Núvol d'Oort.

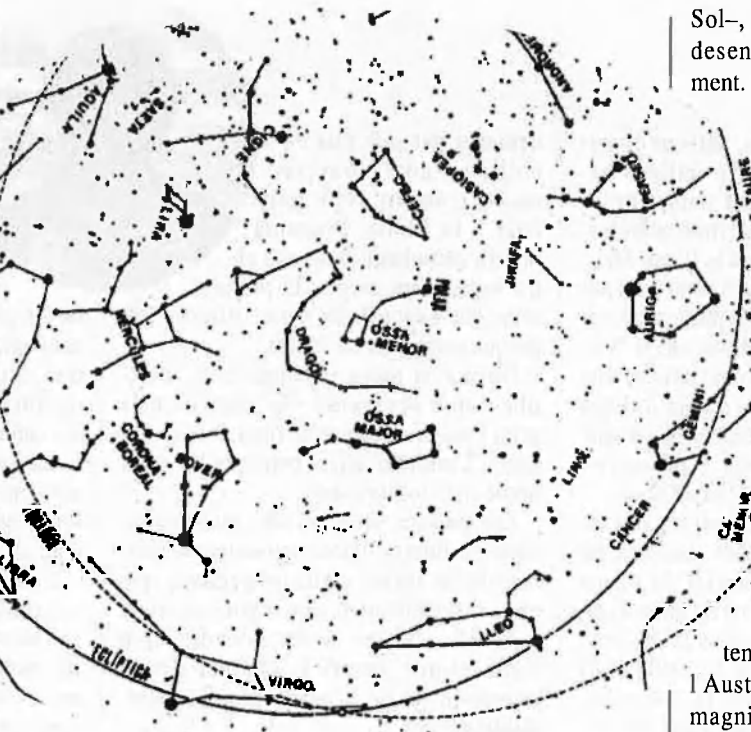
Sens dubte, l'esdeveniment astronòmic d'aquest mes i, inclús, dels últims anys és l'aparició d'una sèrie de cometes amb molt bones condicions d'observació, com ara l'Austin i, encara que molt menys lluents, el Skorichenko-George, el Kopff i el Schwassmann-Wachmann 3.

PLANETES

Al llarg d'aquest mes hi haurà tres planetes amb unes condicions molt bones per al seu estudi com són Jupiter, Saturn i Venus, que mostren bé els seus detalls als aficionats amb telescopis d'obertura mitjana. En el cas de Júpiter ha de destacar-se la importància d'un bon seguiment dels canvis de les bandes nuvoloses i de l'estructura de la gran taca roja.

Saturn pot ser un altre focus d'atenció per a l'aficionat, ja que es pensa que poden tornar una altra vegada a aparèixer els grans núvols blancs que van sorprendre els astrònoms durant 1876, 1903, 1933 i 1960.

En el cas del planeta Venus, es pot fer un seguiment de nebulositat del planeta. Tanmateix, com que ara es troba en el moment de màxima lluïssor, cal observar-lo en fer-se

Dates en què es podrà veure el cometa Austin: 1 maig 22 hores T.U.; 15 maig 21 hores T.U. ; 1 juny 20 hores T.U.

de dia tot esperant que els seus detalls atmosfèrics siguin més visibles.

LA SITUACIÓ DE L'AUSTIN

Després d'un mes d'abril caracteritzat per la situació del cometa molt pròxima al Sol, s'ha de dir que durant el mes de maig i finals d'abril es trobarà en les millors condicions per a ser observat.

Segons les observacions realitzades per la Societat d'Observadors de Meteors i Cometes -anomenada SOMICE-, el cometa arribarà fins a la segona magnitud. Dan Green va emetre fa temps una circular

Sol-, i es pensa que podria desenvolupar-se fantàsticament.

De moment hi ha grans possibilitats per als pròxims dies, perquè l'òrbita cometària és lleugerament hiperbòlica -tot mostrant la seua procedència del Núvol d'Oort-, i a més l'activitat del nucli cometari és dues vegades superior a la del Halley. Per aquesta raó tenim, com a mínim, que l'Austin es mantindrà a una magnitud més lluent que el Halley de 1986.

Brian Marsden ens va indicar fa poc que el cometa sembla evidenciar un contingut bastant significatiu de pols que implicaria una lluïssor més gran encara. Aquesta hipòtesi podria explicar l'aparició de la cua de pols a una distància solar considerable.

La solució a tota aquesta controvèrsia la tindrem tots nosaltres si matinem una mica més del compte durant les pròximes setmanes. Si tot segueix com fins ara, serà visible el cometa des d'una hora de l'alba -segons el dia- i l'observació serà espectacular amb prismàtics. Una vegada localitzat el cometa amb algun mitjà òptic, podem provar de veure'l a ull nu, encara que sembla difícil.

Josep Ma. Trigo

de la UAI-Unió Astronòmica Internacional- que donava unes efemèrides molt pessimistes que no permetien l'observació del cometa al llarg d'abril. Això no ha succeït ja que el cometa es trobava molt prop de l'horitzó, però ha estat visible durant pràcticament tot el mes. Tot i així, el cometa no era gens espectacular, només es mostrava com un nucli condensat per la presència de la Lluna en fase avançada. Amb bons aparells era possible contemplar la cua de pols, respecte a la qual hi ha molta expectació ja que va ser fotografiada per Richard West des de Silla a primers de març -amb el cometa molt lluny del